

A zene lényege az együtt zenélés!

Vagy ahogy mi mondjuk a kamara. Kiskamara, nagykamara. Ha már ketten duóznak, azt mondjuk „kamaráznak”. Két éve, amikor a sóskúti művészeti iskolába kerültem, elhatároztam: mindent megteszek azért, hogy legyenek gyermek-zenekarok. A zeneórákon együtt zenélek a növendékekkel, ahol vannak osztálytársak, barátnők, ott egymás óráira is be-behívom őket, hogy szokják az együtt-muzsikálás élményét. Szokásos félévi, évvégi növendékhangversenyeinken is mindenki játszik legalább egy, de olykor két-három különböző kamaraformációban valamit. Olyan produkciók is létrejöttek, ahol a növendékek több tanár-kollégával alkottak zenekart, és a tanárok között általános iskolai oktatók is szerepeltek zenészként!

A 2018/19-es tanévben a közismereti kollégák lehetőséget adtak arra, hogy különféle iskolai rendezvényeken szerepeljenek a saját és kollégáim növendékei. Színesítettük a furulya-fuvola zenekarral a Mátyás király versmondó versenyt, a Lovagi Játékokat, a március 15-i ünnepséget, közreműködtünk a színjátszósok darabjában, mint hangulatfestő kísérő zenészek. Eljutottunk megyei zeneiskolák számára rendezett fesztiválra. A népzenei tanuló gyerekekkel tartottunk táncházakat, jártunk népzenei versenyen.

Az idei, 2019/2020-as tanévben a Karácsonyiné Domonkos Aranka vezette színjátszósok Csúszkafa című darabjához válogattam különböző stílusú, az elért tudásszinthez illeszkedő, 2-3 szólamban jól játszható darabokat. A tanórákon megtanultuk őket, a kamaraórákon összecsiszoltuk a tempókat és a stíluselemeket, aztán a színdarab próbáin kigyakoroltuk a végszavak utáni belépéseket. Az így színesebbé tett „összművészeti” alkotást az iskolában a karácsonyi műsorunkon adtuk elő, majd Érdre, egy szociális intézménybe a Habilitációs Központba kaptunk meghívást. Kis kamarazenekarunk e produkciókban 4 furulyás és 2 fuvolás növendékből állt. A fellépéseken az együttesek létszáma változó, ezt a helyzet, az alkalom hozza, de szakmailag is indokolt, hogy a növendékek a lehetőségek szerinti leváltozatosabb módokon tapasztalják meg az együtt zenélés örömét és megoldandó nehézségeit.

„Alkalmom szüli a tolvajt”, „Szemesnek áll a világ” – tartja a népi bölcsesség, és valóban, a mi esetünkre is áll, hogy akkor jó nekünk, ha akár helyi, iskolai, akár érdi, akár megyei alkalmak nyílnak, felkéréseket kapunk, és ezekre készülvén különféle produkciókat hozhatunk létre. Ha nem lennének közösségi alkalmak, hívások, nem volna kellő ihlető erő a zenei közösségalkotáshoz, a kis- és nagykamarákhoz sem.

Fodor Miklós – fuvola- és furulyatanár

